

ריב ומדרון

אם התמדתם במשך עשר שנים בקנאות כמ נאמתי כי תיאמר, ושל שמידתכם האיר תנה בלי מורא ובלי משוא-פנים — מיטב ברכותי.
לכו בכוהכם זה!

שלום בן-מדרון, ירושלים

כמורא ותק מדרון של העולם הזה (נדמה לי מהגליון הראשון) ולפעמים גם כמשתתף אני מוכרח לברך אתכם לזכר ה'10. אני אומר מוכרח, כי לפעמים אתם גם מרגיזים אותי ופעמים ושולש אפילו הצלחתם להור ציאתי אחי מהכלים אבל ירד עם זאת, ניר הלחם לעתים קרובות מאבקים צבוריים כה חשובים ובאומצ'ל כה רב, שמלחמתכם היתה מלחמתי ועל כן יישר כוח בתקווה לאחל לכם איחולים גם ביובל ה'20.

שמעון צבר, תל-אביב

אינני זוכר מתי החיליתי קורא את העיר לשם הזה. כשקיבלתם אותם את העבודה עלי כמ. הייתי ילד בן 12. זכר אני את המאמרים הראשונים עלי יעקובוביץ. דומני שבזה התחיל "הענין". מאז ממש לא מש העתון מביתנו. הורי, יוצאי נרמניה, שכמו ייקים רבים אחרים אינם שולטים בשפה דורשים תמיד את תרגום העתון. המאמר "אנשי ריב" (העולם הזה 1176) היה אולי סנטימנטלי במקצת, אך לאחר עשר שנים ברוכות-הישנים זה מותר לכם חוק ואמץ, ויישר כוחכם.

נתן מיכאלי, רחובות

למרות נילי הצעיר אני סולד מן הכתבות אשר מציפות את העולם הזה בחדשים האחרונים על עירום וסטרפטיז. העתון הנקרא ביותר במדינה יפזר לעתון הנקרא ביותר במדינה.

אמנון הילמן, ירושלים

מלחמת הבורים

הכל שאין בארץ שנרירות דרום-אפריקאית שאפשר לנפץ את שמותיה. מאמרי העולם הזה (1176) והלהא על הרפתקאות אפריקה הם תחליף מתאים. זוהי מלחמת הבורים השנייה.

יוסף גולדשטיין, חיפה

הבורים נגד עטי-הארץ.

... אחרי "היום השחור" הראשון של חמיכת ישראל בדרום אפריקה באו "היום השחור השני" בו נתגלה כי גם בישי ראל חיים הנושים בנימו.

אסתר סגלוביץ, רחובות

עם כל הכבוד לריפוטמים האפריקאיים המתלוננים על היחס לכושים בישראל (העיר לשם הזה 1177), אני יכול להגיב על דבריהם רק במלה אחת: קישיושים.

אין אצלנו שום הפליטה.

יהודה בילין, רמת-גן

אני מצרף לכם את שירו של הפרופסור רולנד דמפסטר מליבריה, שתרגמתיו לעיב רית:

אה, אפריקה, הנה בא הזמן להכות על סרן, לרוצץ לרסיסים את העוף על צוואר המונה זה עידן. את, שהיית תורו בו של אנוש, את, שמעמית לעי נה, ריק ורוש, נווד ששח מכאב של צליפות-הפרגול, מי לא ניסה לשער בדר כך בעולץ מי לא ניסה לשור עקביר, להכות את נפשו, לשורר אוצרותיך מפורדת, ממושכי



אלתגר

נת, עלובה ושכורה ניסית לקום כך ללא כל תמורה. אה, אפריקה, עורי, עורי, דברי שיר, חזקי לבד, ולא עוד תהי שער...

או ירד שריר לאדירים, לא עוד הול דמעה, לא עוד ככיית-מרורים, לא עוד לשנות מכוס-התרעלה, לא עוד לחלום — ורק לחלום — על גאולה...

...מגדלור היית בחיקה-הסמוריה, שובי, שובי, הנה אוריה. ...עורי, עורי, נכסי-אי-כרזל לך למכי ביל,

אמנות, ריעות, אהבה ושיר, כבוד, בתמלך, פנימה, לא עוד נבלינה, לאו — קרימה...

...לא רק ג'ו למערב השלישי, לבטלה אמרי כבר, "די", ושוב השיחי שיר ודרור... עורי, עורי, אמה, אה אפריקה — קרימה...

זאב אלתגר, רמת-גן

המגיחות הגנובות

קראתי ונהדמתי אודות הכתבה על אדון עטום פרידמן, האדם הזה אשר נתנו בו מאחריו הדרוויים אסון מלא וקיבלו אותו בסבר פנים יפות (והוא התכוון למפרסם את עיקרי דתם הסודית) העולם הזה (1175)

— האם זו התמורה, כגידה וגניבה? אנו תובעים הוזהר המחקר לראש העדה הדרוויית, מבלי למפרסם אף מלה ממנו, אם ישנו באמת בארץ חופש דת ודימוקראטיה.

מה רוצה מהדרוויים פרידמן זה? והוא מסורת. זה היא דת אשר בניה שומרים עליה דורות מפני הורדים הקנאים אשר רצו להשמיר אותנו כללי, ואם הדרוויים באו לצד היהודים ב'1047 זה לא בגלל שחם

מחרו מפני היהודים, לא ולא. הם האמינו שבישראל יקבלו את חופש הדת שהם צמאים אליו עשרות שנים. מפני היהודים הם מיעוט בעולם וכל חייהם נרדמו עלידי קנאים.

אשר לבנו של ראשי-העדה אין לו אף בו אחד, לא קטן ולא גדול. זה לא היה

דגל

העולם הזה על גניבת המחקר.

קשה לי להבין מדוע העלמתם בכתבה את שמו של פריין גלייז'ה, שנב את העבודה. ההגינות מחייבת שלא תסתירו את שמו של עמנואל דוראי, ששום תירוצ של חילול הדת הדרוויית לא יכול לחפות על מעשהו. א. דויד, תל-אביב

גבאים וכבאים

במדור המכתבים של "העולם הזה" (1176) כתב מר יוסף אלחריץ מנווה-שאנן מכתב תחת הכותרת "אש ודמים", ובסופו מכתבו מציע הכותב הנכבד להורות למתורגמים על שרותם הנהא ועל דאגתם הרבה להבאת מכונות-כתיבו נאות ולשים קץ לגנבות. כנראה שהכותב מנווה-שאנן אינו יודע מה זה כתיבו אש, ומה זאת אומרת להיות אישי כתיבו. הוא בטח אינו מתנדב. הוא לא הר גיש אף פעם את רגשותיו של אישי-כתיבו היוצא באישון לילה ממסתיו החשמי, ותחת הצלפת הרוח והנשם הוא מעמיד על כתפו ילד או אשה ומצילם מתור שטפון. הוא בטח לא ניסה אף פעם לרוץ ביום קיצי, כשהחמסין במלוא עוזו, אחרי אש משתוללת בשדות.

אשר לפרשת מכונות "המורים", הייתי מציע למר אלחריץ לתלות את הקולר על הפיסקה המפורסמת, "לא תחסום", שהיא גוי רם כללי למקרים כאלה בארצנו.

נחמן אדמסקי, הרצליה

על ראשו של הקורא אדמסקי, כבאי-מתנדב מזה למעלה מ-20 שנה ומפקד תחנת-כתיבו כעשר שנים, אין הכובע בוער.

ביום השלישי, 5 באפריל, בשעה 13.15 בערך, הוצע צירי-עץ שעמד על מגרש ריק מאחורי הבית של חברת-ההשמל שברחוב דויד המלך בירושלים. במרחק המשיה-עשר מטר מהצדף הכוער, משם על אותו המגרש, חנתה מכונת "כבאים" פרטית מסוג "מוריס", שסמפרה 60608 (אנב) מכנית ש"בעי לה" — פקיד בחברת ההשמל — נמצא בי עבודתו האזרחית (...).

הדליקה אחזה את כל הצריף ולא השאיר רה ממנו כל זכר כמעט, אף על פי שעל אותו המגרש חנתה, כל עת השריפה, המכונית ה"נ", כשהיא סגורה ומסוגלת. שתי מכונות גדולות של כבאים הגיעו כעבור כמה דקות, ומצאו רק נחלים עשנות. שמואל צ', ירושלים

לגמרי לא פרטי

מתוך ידיעה קצרה ב"העולם הזה" (1175), משחשע כאילו סאל מינאו יוצא בחברתי הי קבועה. ראשית, בר צוני להעיר כי באי שר לסרט, "אהובתי הירושמה" בו ביי קרתי, הייתי בחברת ירדיום וירידות, ו- מינאו אולם ללא כל ששן של פרטיות. סוגיה מיל, חיפה

אם אין מיל לה, מי לו?

עוד יותר מאוחרת

כתבתם העוסק בי עניני נוער אינו מעורב כלל ועיקר. זאת אפשר להיווכח מהרשימה "הצופים הנורדים" (העולם הזה 1175).

מבלי להיכנס לכמה פרטים בלתי-פרוייקטים ברשימה, אבקשכם להעיר את תשומת-לבו של הכתב על העובדה כי "התנועה השמאית דת" (המונה לפי מיטב ידיעתו 9000 חבי רים) אינה קיימת בתור שכזו זה קרוב ל- שנה. במאי 1959 התאחדה "התנועה המאית דת" עם הסתדרות "הנוער העובד" והוקמה תנועה "הנוער העובד והלומד".

אנא העבירו לידיעת כתבתם את האינפורמציה המספרית הבאה אודות "הנוער העובד והלומד" בשעה זו: התנועה מקיפה כ-80 אלף בני-נוער. כ-50 אלף מאורגנים בכספודר ה- חינוכי — בעיר, במושבה, ביישוב העולים ובהתיישבות העובדת. 30 אלף הנוהרים נמ נים על הסקציות המקצועיות של "הנוער העובד והלומד".

מרדכי נאור, דובר "הנוער העובד והלומד", תל-אביב

סליחה מאוחרת. מרוב איחודים לא ראה הכתב את היער המאוחד. כוונתו היתה לקני התנועה המאוחדת שהם אמנם חלק מן "ה- נוער העובד והלומד", אך פועלים עדיין בדר פוטים הקדומים. למרות האיחוד שמספריו המרשימים נובעים בעיקר מן הנוער של ההתיישבות העובדת.

מכונת הכביסה המשוכללת מיוצרת בפקוח מתמיד של מכון התקנים הישראלי. לכל מכונה תעודה נפרדת.

תסה
תסס
הקבוק
הפרס

פקידים!
תלמידים!
מטורדנטים!
הרשמו עוד היום לקורס ל"קצרות עברית ו/או אנגלית" (שני חודשים, פעמיים בשבוע) ב-אולפן גרג" (GREGG).
המנהל: ח. ברקמא (קמפינסקי)
תלמידי, רחוב גורדון 5.
הצלחה מובטחת!